

den Udløbet af den paafølgende Februar Maaned skulle saavel samtlige Fæstere i Forening som Godseieren for Formanden opgive, hvem de have valgt til Taxator. Forsømme de dette, foretager Formanden i deres Sted dette Valg og foranstalter det videre Fornødne med Hensyn til Berammelsen, Indvarslingen og Afholdelsen af Commissionens Møde, overeensstemmende med de nedenstaaende Regler.

For Commissionen skulle Fæsterne enkeltviis afgive deres Erklæring om, hvorvidt de naanseet om de for Tiden kunne og ville kjøbe, finde de tilbude Billaar antagelige. Den, som, skjøndt lovligens varslet, hverken møder eller lade møder, ansees at have bifaldet Tilbudet. Antage Fæsterne Betingelserne, eller samtykker Eieren i de Forandringer, som de maatte fordrø, tilføres det Fornødne Protocollen under Parternes Haand. Kunne de ikke enes, skal Commissionen efter foregaaende Undersøgelse afgive sin Kjendelse for, hvorvidt Tilbudet for hver enkelt Fæstegaard, for hvilken mindelig Overenskomst ikke er tilveiebragt, er billigt eller ikke. Den, som er utilfreds med Kjendelsen, skal strax til Protocollen erklære, hvorvidt han vil indanke samme til Overtaxationscommissionen, hvormed da forholdes efter nedenstaaende Forrifter. Omkostningerne ved Taxationscommissionens Møde bæres af Eieren, ved Overtaxationscommissionens Møde af den, hvem sammes Kjendelse gaær imod.

Udskrift af Forretningen eller Forretningerne tilstilles Amtmanden, som for de Gaardes Bedkommende, for hvilke Tilbudet har erholdt Gyldighed enten ved Fæsternes Erklæring eller ved Commissionernes Kjendelse, uden Ophold lader samme thinglæse paa Eierens Bekostning.

§ 8.

Det Tilbud, der paa fornævnte Maade er læst til Thinge, er bindende saavel for den daværende som for enhver efterfølgende Eier, Besidder eller Bestyrelse af de Fæstegaarde, om hvilke saadan Afgjørelse har fundet Sted, fra Thinglæsningens Dag og indtil 1ste April 1881.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordrø sig disse overdragne til Selveiendom efter Taxation førend fra 1ste April 1881. Derimod skal enhver oprindelig eller senere indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Adkomst, enten i levende Live eller ved testamentariff Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maaneder efter indtraadt Fæsteledighed, — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordrø sig Gaarden til Skjødet paa de deri fastsatte Billaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovligt Pant i Godset før Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 24, cfr. § 46.

§ 9.

Naar den Fæster, som efter § 3 kan fordrø den i Fæste havende Gaard sig overdragen til Selveiendom, gjør denne Act gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Besætning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugeren selv, taxeres til den Værdi, Gaarden har som en Eiendom, der er undergIVEN Fæstelogivningen. Eier Brugeren Bygningerne eller nogen af disse, da kommer den Værdiforøgelse, som Gaarden ved samme har erholdt, ham tilgode, ligesom der ogsaa bliver at tage Hensyn til de Forbedringer, som Brugeren selv har bekostet ved Eiendommen, og for hvilke der ved Fæstefratrædelse vilde kunne fordrøes Gestatning, saavel som til de særegne Begunstigelser, der ved Crectionsbreve for Tidetcommissær eller ved andre Dispositioner maatte være indrømmede Godssets Bønder. Denne Taxationssum er Salgsprisen.